

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Predlog združenega zakona

**Zakon o visokem šolstvu in raziskovalno-
razvojni dejavnosti**

(ZVŠRRD)

Verzija 13. april 2007 poslana vsem univerzam, KORISu,
ŠOSu, sindikatom in GZ)

Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Ljubljana, april 2007

Osnutek novega Zakona o visokem šolstvu in raziskovalno-razvojni dejavnosti

Glavne novosti, ki jih predvideva novi Zakon o visokošolski in raziskovalno-razvojni dejavnosti (ZVŠRD) so:

- poenoti visokošolski in raziskovalni prostor,
- definira status državnih, javnih in zasebnih visokošolskih in raziskovalnih organizacij,
- statusno opredeli avtonomijo državnih visokih šol in razmerje avtonomije med državno univerzo in visokimi šolami v njenem okviru,
- definira pogoje za ustanovitev visokih šol,
- ločuje funkciji rektorja in direktorja,
- izreka pogoje za vpis na visoke šole glede na maturo in da visokim šolam več svobode pri izbiri študentov,
- združuje Svet za visoko šolstvo s Svetom za znanost in tehnologijo in mu, med drugim, nalaga pripravo skupnega Nacionalnega programa za visoko šolstvo, znanost in razvoj,
- uvaja profesorje po posebni pogodbi in visokošolskega učitelja ali raziskovalca z individualno pogodbo,
- določi, da se financiranje državnih visokošolskih in raziskovalnih organizacij izpelje z vsakoletnim pogajanjem med vsako organizacijo in ministrstvom posebej,
- uvaja obvezna letna poročila organizacij ministru in obvezno poročilo ministra Državnemu zboru.

Raziskovalne organizacije	členi 7 -9
Študentski domovi	člen 10
Status VO in RO	člen 11
Avtonomnost univerz in VŠ	člena 12 in 13
Razmerja med avtonomnostjo	člen 14
Tujci in Slovenci zunaj meja	člen 16
Učni jezik	člen 17
Ustanovitev VO in RO	člen 18
Koncesija	člen 19
Akt o ustanovitvi	člen 20
Premoženje DVO in DRO	člen 21
Pogoji za ustanovitev VO in RO	člena 22 in 23
Pogoji za izvajanje programov	člena 24 in 25
Zaščita imena	člen 26
Statut VO in RO	člen 27
Organi VO in RO	členi 20 – 37
Študentski domovi	člena 38
Javna služba,	člen 39
Nacionalni program	členi 40-43
Podelitev koncesije	člen 44
Akreditacija programov	člena 45 in 46
Javno veljavne listine	člen 47
Ravni izobrazbe	člen 48
Študijski programi	členi 49-52
Sestavine štud. programov	člen 53-54
Študijske obveznosti	člena 55-56
Študij s prilag. programom	člen 57
Pogoji za vpis	člena 58 in 59
Enakovrednost tujega izobr.	člen 60
Prehodi	člen 61
Razpisi	člen 62
Omejitev vpisa	člen 63
Svet za VŠ in RO, naloge	člena 64 in 65
Sestava Sveta, senati Sveta	člena 66 in 67
Javni agenciji	člen 68
VŠ učitelji in raziskovalci	členi 69 – 73
Strokovni sodelavci	člen 74
Izvolitve, habilitacije	člena 75 in 76
Profesorji s posebno pogodbo	člen 77 - 79
Odvzem naziva	člen 80
Zasebni VŠ učitelj in razisk.	člen 81
Gostujoči VŠ učitelj	člen 82
Sodno varstvo, delovna mesta	člena 83 in 84
Ded. obveznost, obremenitev	člena 85 in 86
Sobotno leto	člen 87
Študenti, status, pravice, svet	členi 88 - 92,
Prenehanje statusa študent	člena 93 in 94
Financiranje, sporazum	členi 95 - 102
Javno zasebno partnerstvo	člen 103
Premoženje, razpolaganje	členi 104-106
Subvencioniranje študentov	člen 107 in 108
Drugo financiranje	člena 109 in 110
visokošolski sklad	člen 111
Šolnina	člen 112
Splošni kriteriji za financiranje	člen 113
Medresorsko sodelovanje	člen 114
Nadzor in evalvacija	člena 115 in 116
Poročilo ministra DZ	člen 117
Evidence dokumentacija	členi 118 - 122
Končne in prehodne določbe	členi 123 in naprej

Vsebina po členih

Vrste VO, RO in drugih	člena 2 in 3
Fakultete in akademije	člen 4
Visoke strokovne šole	člen 5
Univerze	člen 6

Predlog (osnutek)

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalno-razvojni dejavnosti (ZVŠRRD)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

Ta zakon ureja statusna vprašanja visokošolskih in raziskovalnih organizacij, pogoje za opravljanje visokošolske in raziskovalno-razvojne dejavnosti, opredeljuje javno službo v visokem šolstvu in v raziskovalno razvojni dejavnosti ter ureja način njenega financiranja.

S tem zakonom se urejajo tudi statusna vprašanja študentskih domov, knjižnic ter drugih organizacij, katerih dejavnost je potrebna za uresničevanje visokošolske dejavnosti.

2. člen
(vrste visokošolskih, raziskovalnih in drugih organizacij)

Visokošolske organizacije (VO) so univerze in visoke šole.

Raziskovalne organizacije (RO) so inštituti, infrastrukturni, tehnološki in raziskovalno-razvojni centri.

Druge organizacije so predvsem študentski domovi in knjižnice.

3. člen
(visoke šole)

Visoke šole so fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole.

Visoke šole se lahko ustanovijo in delujejo samostojno ali v okviru univerze.

4. člen
(fakultete in umetniške akademije)

Fakulteta opravlja pretežno izobraževalno in znanstveno-raziskovalno dejavnost na najmanj enem od 22 ISCED področjih (53. člen) in ima študijske programe na najmanj dveh izobraževalnih ravneh in skrbi za njihov razvoj.

Umetniška akademija opravlja umetniško in izobraževalno dejavnost s področij ene ali več sorodnih oziroma med seboj povezanih umetniških disciplin; ima študijske programe na najmanj dveh izobraževalnih ravneh in skrbi za njihov razvoj.

5. člen
(visoke strokovne šole)

Visoka strokovna šola opravlja izobraževalno dejavnost na šesti izobraževalni ravni (prva bolonjska študijska stopnja) na vsaj enem od 22 področij ISCED (53. člen) in skrbi za razvoj dejavnosti.

Visoka strokovna šola lahko opravlja tudi raziskovalno oziroma umetniško delo, če je tako določeno z ustanovitvenim aktom.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

6. člen (univerze)

Univerza zagotavlja razvoj znanosti, strokovnosti in umetnosti ter neposredno ali prek visokih šol v izobraževalnem procesu posreduje spoznanja z najmanj treh od 22 ISCED področij (53.člen) in ima študijske programe na vseh treh visokošolskih izobraževalnih ravneh ter opravlja raziskovalno dejavnost vsaj na omenjenih treh področjih.

7. člen (inštitut)

Inštitut se ustanovi za opravljanje raziskovalne in razvojne dejavnosti na področjih raziskav opredeljenih po Frascatijevi metodologiji. Za raziskave mora zagotoviti ustrezno usposobljene raziskovalce, organizirane kot raziskovalne ali infrastrukturne skupine, vodje projektov, raziskovalno opremo in ustrezne prostore ter infrastrukturo za podporo raziskovalni dejavnosti z njenega področja.

Inštitut lahko opravlja tudi izobraževalno dejavnost, če so izpolnjeni pogoji iz 4., 5. ali 6. člena tega zakona.

8. člen (infrastrukturni centri)

Infrastrukturni center se ustanovi za opravljanje raziskovano-razvojne infrastrukturne dejavnosti.

9. člen (raziskovalno razvojni center)

Raziskovalno-razvojni center izvaja razvojne projekte in raziskave za prenos znanstvenih in raziskovalnih dosežkov v prakso.

10. člen (študentski domovi)

Študentski dom je organizacija, ki zagotavlja bivalne pogoje študentom v kraju študija.

11. člen (status VO in RO)

VO in RO so pravne osebe.

Državne VO (DVO) in državne RO (DRO) so javni zavodi.

12. člen (avtonomnost državnih univerz in državnih visokih šol)

Državne univerze, državne visoke šole in državne raziskovalne organizacije v skladu s pravicami do svobode znanosti, pouka in umetniškega ustvarjanja avtonomno urejajo svoje dejavnosti na teh področjih.

Načelo avtonomije zagotavlja DVO in DRO predvsem:

- avtonomnost visokošolskim učiteljem in raziskovalcem, da avtonomno (neodvisno) brez omejitev in pritiskov raziskujejo, poučujejo, umetniško ustvarjajo in posredujejo znanje,
- samostojno urejanje notranje organizacije, združevanja, pridruževanja in razdruževanja ter delovanja s statutom v skladu z zakonom,

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

- sprejemanje meril za izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev, raziskovalcev in visokošolskih oziroma raziskovalnih strokovnih sodelavcev (69., 70. in 74. člen)
- volitve v nazive visokošolskih učiteljev, raziskovalcev in visokošolskih oziroma raziskovalnih strokovnih sodelavcev
- izbiro visokošolskih učiteljev, raziskovalcev in visokošolskih oziroma raziskovalnih strokovnih sodelavcev za zasedbo delovnih mest v kolikor ni s tem zakonom določeno drugače,
- izdelavo in predlaganje študijskih in znanstveno-raziskovalnih programov, določanje študijskega režima ter določanje oblik in obdobjev preverjanja znanj študentov.
- podeljevanje strokovnih in znanstvenih naslovov v skladu z zakonom ter podeljevanje častnega doktorata in naziva zaslužni profesor,
- volitve, imenovanja in odpoklic organov v skladu s statuti in drugimi akti,
- odločanje o oblikah sodelovanja z drugimi organizacijami,
- upravljanje s premoženjem v skladu z namenom, za katerega je bilo pridobljeno.

13. člen

(statusna avtonomija državnih visokih šol)

DVO in DRO imajo avtonomno pravico, da same odločijo, po predhodno pridobljenem soglasju ali v skladu s sklepom ustanovitelja, o svojem članstvu v univerzi ali raziskovalni organizaciji.

Državna visoka šola se lahko avtonomno odloči, da ji preneha članstvo v univerzi, katere članica je, da s tem pridobi status samostojne visoke šole, se pridruži drugi univerzi, raziskovalni organizaciji ali se z drugimi visokimi šolami in raziskovalnimi organizacijami združi v novo univerzo.

14. člen

(razmerje med avtonomnostjo univerze in visoke šole v njenem okviru)

Če univerza zagotavlja razvoj znanosti, strokovnosti in umetnosti tako, da izvaja študijske in znanstveno-raziskovalne programe preko visokih šol, ki delujejo v njenem okviru, morajo ustanovitelji univerze in visokih šol, ki so njene članice, z ustanovitvenimi akti urediti razmerja med avtonomijo univerze in avtonomijo visokih šol, ki so njene članice, na vseh temeljnih področjih izvajanja njihove avtonomnosti.

15. člen

(izobraževanje pod enakimi pogoji)

Državljeni Republike Slovenije imajo pravico do izobraževanja na VO v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji.

Slovenci s stalnim prebivališčem zunaj Republike Slovenije, ki imajo državljanstvo Republike Slovenije ali imajo status Slovence brez slovenskega državljanstva, in Slovenci zunaj Republike Slovenije brez državljanstva in brez statusa, se lahko v izobraževalne programe državnih in javnih visokošolskih zavodov v Republiki Sloveniji vpisujejo pod ugodnejšimi pogoji, na način, ki ga določi ministrstvo za visoko šolstvo s posebnim pravilnikom.

Slovenci brez slovenskega državljanstva po tem zakonu so potomci oseb slovenske narodnosti do tretjega kolena v ravni vrsti.

Državljeni članic Evropske unije imajo pravico do izobraževanja na VO v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Tuji državljani se, pod pogojem, da se uporablja načelo vzajemnosti, lahko izobražujejo na VO v Republiki Sloveniji pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Podrobnejše pogoje v zvezi s številom prostih vpisnih mest, plačilom šolnine, bivanjem v študentskih domovih ter drugimi pravicami in dolžnostmi študentov v skladu s tem zakonom za izobraževanje oseb iz drugega in četrtega odstavka tega člena in za tujce določi minister, pristojen za visoko šolstvo. S statutom državne visokošolske organizacije (DVO) se za Slovence brez slovenskega državljanstva lahko določijo ugodnejši pogoji za vpis.

16. člen

(štipendiranje tujcev in Slovencev brez slovenskega državljanstva)

Republika Slovenija lahko Slovencem brez slovenskega državljanstva, ob upoštevanju meddržavnih pogodb in sporazumov ali na podlagi vzajemnosti pa tudi tujcem, zagotavlja štipendije ali študijske pomoči za študij po študijskih programih za pridobitev izobrazbe ali izpopolnjevanje.

Pri izbiri kandidatov za štipendije ali študijske pomoči se upoštevajo pogoji, določeni v meddržavni pogodbi ali sporazumu; če jih ta ne vsebuje, se upošteva kandidatov uspeh pri študiju.

Podrobnejše pogoje in način dodeljevanja štipendij ali študijskih pomoči Slovencem brez slovenskega državljanstva in tujcem določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

17. člen

(učni jezik)

Učni jezik na VO je slovenski.

VO lahko izvaja študijske programe ali njihove dele v tujem jeziku, pod pogoji, določenimi s statutom.

VO skrbi za razvoj slovenščine kot strokovnega oziroma znanstvenega jezika.

Tujcem in Slovencem brez slovenskega državljanstva se na državnih in javnih VO omogoči učenje slovenščine.

Podrobnejši način skrbi za razvoj in učenje slovenščine določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

II. STATUSNA OPREDELITEV VISOKOŠOLSKIH, RAZISKOVALNIH IN DRUGIH ORGANIZACIJ

18. člen

(ustanovitev VO ali RO)

VO (univerzo ali visoko šolo), RO oziroma drugo organizacijo lahko ustanovijo domače ali tuje fizične ali pravne osebe.

Univerza, visoka šola ali RO, ki jo ustanovi Republika Slovenija, je državna univerza oziroma državna visoka šola oziroma državna RO.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Univerza, visoka šola ali RO, ki jo ustanovi druga oseba javnega prava ali druga oseba javnega prava in oseba zasebnega prava, je javna univerza oziroma javna visoka šola oziroma javna RO.

Univerza, ali visoka šola ali RO, ki jo ustanovi oseba zasebnega prava, je zasebna univerza oziroma zasebna visoka šola oziroma zasebna RO.

V isto univerzo ali RO so lahko združene tudi visoke šole in druge organizacije (študentski domovi, knjižnice) z različnimi ustanoviteljskimi statusi – zasebnim, javnim ali državnim.

Univerza, visoka šola ali raziskovalna organizacija, ki jo v Sloveniji ustanovi tuja država, tuja javno-pravna organizacija ali tuja oseba zasebnega prava, je zasebna univerza, zasebna visoka šola ali zasebna raziskovalna organizacija.

19. člen (koncesija)

Za opravljanje javne službe v visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti lahko Republika Slovenija javnim in zasebnim univerzam ter javnim in zasebnim raziskovalnim organizacijam podeljuje koncesijo.

20. člen (akt o ustanovitvi)

Z aktom o ustanovitvi univerze ali visoke šole ali s pogodbo o univerzi kot skupnosti visokih šol se uredijo vsa upravljalna, dohodkovna, premoženjska in lastniška razmerja med ustanovitelji na eni strani ter univerzo oziroma visoko šolo na drugi strani, ter vsa notranja razmerja med univerzo na eni strani ter visokimi šolami kot njenimi ustanovnimi ali pogodbenimi članicami na drugi strani.

Z istim ustanovitvenim aktom ali pogodbo se uredijo in porazdelijo tudi vse pristojnosti, pravice in dolžnosti univerze in visokih šol, ki so njene članice, glede njihove avtonomije na posameznih področjih izobraževanja, pouka in posredovanja znanja, znanstvenega raziskovanja ter umetniškega ustvarjanja.

Ustanovitelj mora, ne glede na svoj status – državni, javni ali zasebni – natančno in določno uredi vsa zunanja in notranja statusna razmerja ter pripadajoče pravice in dolžnosti subjekta, ki ga ustanavlja. Pri tem državo kot ustanovitelja omejuje ustavno načelo avtonomije državnih univerz in visokih šol ter njena lastna zakonodaja, javne in zasebne ustanovitelje pa zgolj omejitve njihovih ustanoviteljskih pravic, ki jih predpisuje država kot javna oblast.

21. člen (premoženje)

DVO in DRO upravlja in razpolaga s premoženjem, ki ga uporablja za opravljanje svoje dejavnosti v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom, če s tem zakonom ni drugače določeno.

DVO ali DRO iz prvega odstavka tega člena lahko odtuji ali obremeni nepremičnino oziroma opremo večje vrednosti, pridobljeno iz javnih sredstev, le v soglasju z ustanoviteljem.

Sredstva, pridobljena od prodaje premoženja iz prejšnjega odstavka tega člena, se lahko uporabijo za investicije, investicijsko vzdrževanje in opremo.

22. člen

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

(pogoji za ustanovitev VO ali RO)

VO ali RO se lahko ustanovi, če so:

- opredeljena študijska področja in znanstvenoraziskovalne oziroma umetniške discipline iz 4., 5., 6., 7. in 53. člena za katere se VO ali RO ustanavlja,
- zagotovljeni ustrezni prostori in oprema za izvedbo programa oziroma za izvajanje raziskovalne dejavnosti,
- zagotovljeni visokošolski učitelji, raziskovalci in visokošolski sodelavci, potrebni za izvedbo študijskega in/ali raziskovalnega programa.

Pred sprejemom akta o ustanovitvi si mora ustanovitelj pri Svetu Republike Slovenije za visoko šolstvo in raziskovalno razvojno dejavnost (v nadaljevanju Svet) pridobiti strokovno mnenje o izpolnjevanju pogojev za ustanovitev oziroma preoblikovanje v VO oziroma RO (akreditacija VO oziroma RO).

Svet najmanj vsakih sedem let po uradni dolžnosti ponovno preveri in ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za opravljanje dejavnosti, za katere je bil VO ali RO ustanovljena (ponovna akreditacija)

Če pri tem ugotovi, da VO, njena članica ali RO ne izpolnjuje več pogojev predlaga ministrstvu, da izda o tem odločbo.

Določbi prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za ustanovitev drugih organizacij in članic univerz.

Če želi RO opravljati visokošolsko izobraževalno dejavnost, se s soglasjem ustanovitelja lahko ustanovi kot VO ali pridruži VO.

23. člen

(sprejem ustanovitvenega akta)

Akt o ustanovitvi DVO, DRO in druge državne organizacije sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

24. člen

(ugotavljanje pogojev za začetek dela in opravljanje dejavnosti)

VO ali RO lahko začne opravljati dejavnost, ko se vpiše v razvid VO in raziskovalnih organizacij na podlagi pozitivne odločbe iz 3. odstavka 22. člena tega zakona.

Če je izdana negativna odločba na podlagi 4. odstavka 22. člena tega zakona, se VO ali RO izbršeta iz razvida visokošolskih in raziskovalnih organizacij.

Razvid vodi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

Vsebino in obliko razvida določi minister, pristojen za visoko šolstvo.

25. člen

(pogoji za izvajanje programov brez javne veljavnosti)

VO ali RO, ki ne izvaja študijskih ali raziskovalnih programov z javno veljavnostjo, lahko začne z delom, ko v skladu s svojim statutom sprejme študijski program in izpolni pogoje glede tehnične opremljenosti, varstva pri delu in druge predpisane pogoje.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

26. člen (zaščita imen VO in RO)

Pod imenom univerza, fakulteta, umetniška akademija, visoka strokovna šola, se lahko registrirajo samo VO in RO, ki so ustanovljeni v skladu s tem zakonom.

Pod imenom univerza, fakulteta, umetniška akademija visoka strokovna šola, inštitut, infrastrukturni, tehnološki in razvojni center smejo v pravnem prometu poslovati le VO in RO, ki so ustanovljeni v skladu s tem zakonom in izpolnjujejo pogoje za opravljanje visokošolske dejavnosti in raziskovalne dejavnosti v skladu s tem zakonom.

27. člen (statut)

VOi in RO imajo statut, s katerim urejajo svojo organizacijo in delovanje.

28. člen (organi)

S tem členom in členu od 29. do 37. se določajo organi VO, RO in drugih organizacij, če so ti ustanovljeni kot DVO, DRO ali JVO, JRO ali kot druge osebe javnega prava.

Organi državne univerze so: upravni odbor, rektor, direktor, senat, upravni odbor in študentski svet.

Organi državne visoke šole so: dekan, senat, akademski zbor in študentski svet.

Organ druge osebe javnega prava - članice univerze je direktor, lahko pa tudi strokovni svet.

Organi DRO so upravni odbor, direktor, znanstveni svet in zbor raziskovalcev.

29. člen (upravni odbor)

Upravni odbor je organ upravljanja VO in RO.

Poleg nalog, določenih z zakonom, upravni odbor odloča o zadevah materialne narave.

Upravni odbor VO sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev, ki opravljajo visokošolsko dejavnost, predstavniki študentov, predstavnik drugih delavcev VO.

Upravni odbor RO sestavljajo predstavniki ustanovitelja in predstavniki delavcev, ki opravljajo raziskovalno dejavnost. Če RO izvaja tudi visokošolsko dejavnost, sestavljajo njen upravni odbor tudi predstavniki študentov.

Podrobnejša sestava upravnega odbora VO in RO se določi z ustanovitvenim aktom in statutom.

Sestava upravnega odbora zasebne visokošolske organizacije se določi z ustanovitvenim aktom in statutom.

30. člen (rektor)

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Rektor vodi, predstavlja in zastopa univerzo ter opravlja naslednje naloge:

- sklicuje in praviloma vodi seje senata univerze,
- usklajuje izobraževalno, znanstveno-raziskovalno oziroma umetniško in drugo delo na univerzi,
- s soglasjem senata sprejema merila o kakovosti univerze, študijskih programov, znanstveno-raziskovalnega, umetniškega ter strokovnega dela in je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti (samoevalvacija univerze),
- najmanj enkrat letno poroča senatu, upravnemu odboru in ustanovitelju o delu univerze,
- promovira doktorje znanosti,
- podeljuje nagrade univerze,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter
- splošnimi akti univerze.

Rektorja volijo vsi visokošolski učitelji, znanstveni delavci in visokošolski sodelavci, ki so na univerzi zaposleni. Volilno pravico imajo tudi študentje, in sicer eno petino od glasov vseh visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev, ki so na univerzi zaposleni.

31. člen (senat VO)

Senat je strokovni organ VO.

Senat univerze izvolijo senati članic univerze tako, da so enakopravno zastopane vse znanstvene in umetniške discipline ter strokovna področja.

Senat visoke šole sestavljajo visokošolski učitelji, če tako določa statut, pa tudi znanstveni delavci. Sestavljen mora biti tako, da so v njem enakopravno zastopane organizacijske enote VO določene s statutom. Število članov senata se določi s statutom.

Po svoji funkciji je član senata univerze rektor, član senata članice univerze pa dekan. Praviloma je v senat lahko izvoljen samo član VO z najvišjim pedagoškim oziroma najvišjim raziskovalnim naslovom.

Po svoji funkciji so člani senata državne univerze tudi predstavniki študentskega sveta univerze, člani senata fakultete, umetniške akademije oziroma visoke strokovne šole pa tudi predstavniki študentskega sveta VO. Študenti imajo v senatu najmanj petino članov.

Strokovni svet je strokovni organ drugege organizacije – članice univerze. Sestava je določena s statutom univerze v skladu z ustanovitvenim aktom.

32. člen (znanstveni svet RO)

Znanstveni svet je strokovni organ RO.

Znanstveni svet praviloma sestavljajo raziskovalci z najvišjimi raziskovalnimi ali pedagoškimi nazivi. Sestavljen mora biti tako, da so v njem enakopravno zastopane vse organizacijske enote opredeljene v statutu RO. Število članov znanstvenega sveta se določi s statutom. Če organizacijska enota v RO nima raziskovalcev v najvišjem nazivu, so v znanstveni svet s področja dela take organizacijske enote lahko izvoljeni tudi raziskovalci ali visokošolski učitelji iz drugih VO ali RO.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Če ima RO več raziskovalcev v najvišjem znanstvenem nazivu, kot zahteva statut, izvoli člane znanstvenega sveta Zbor raziskovalcev.

Po svoji funkciji je direktor RO član znanstvenega sveta, ki pa pri imenovanjih in napredovanjih nima volilne pravice.

33. člen (akademski zbor in zbor raziskovalcev)

Akademski zbor članice VO (univerze, visoke šole) oziroma RO sestavljajo vsi visokošolski učitelji (člen 69.), raziskovalci (člen 70.) in visokošolski oziroma raziskovalni strokovni sodelavci (člen 74.). Način njihovega sodelovanja se določi s statutom.

Akademski zbor:

- izvoli senat,
- senatu predlaga kandidate za dekana,
- obravnava poročila o delu VO ter daje predloge in pobude senatu,
- opravlja druge naloge, določene s statutom.

Akademski zbor izmed svojih članov izvoli predsednika. Predsednik sklicuje in vodi seje.

Če ima akademski zbor ali zbor raziskovalcev, ki se oblikuje v skladu s prvim odstavkom tega člena, več kot 200 članov, se oblikuje tako, da imajo posamezne skupine sorazmerno število predstavnikov, pri čemer akademski zbor ali zbor raziskovalcev ne sme imeti manj kot 100 članov.

Način oblikovanja akademskega zbora iz prejšnjega odstavka se določi s statutom.

34. člen (direktor)

Direktor VO je poslovodilni organ inštitucije. Usklajuje in vodi poslovno politiko VO ali RO v skladu z smernicami upravnega odbora in senata oziroma znanstvenega sveta ter ima pooblastila v skladu z zakonom in ustanovitvenim aktom VO ali RO.

Direktor odloča o problemih poslovne narave:

- skrbi in odgovarja za zakonitost dela,
- skrbi in odgovarja za poslovne, finančne, tehnične in administrativne dejavnosti,
- skrbi in odgovarja za zakonitost dela in za izvrševanje obveznosti, določenih z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti,
- je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti dejavnosti za katere skrbi in odgovarja in
- druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti VO ali RO.

Direktor je za svoje delo odgovoren upravnemu odboru.

Direktorja univerze imenuje in razrešuje ustanovitelj na predlog upravnega odbora.

Za direktorja VO je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo in ima ustrezne vodstvene izkušnje.

Za direktorja RO je lahko imenovan, kdor ima najmanj visokošolsko izobrazbo in izpolnjuje pogoje za vodjo programske skupine iz 1. odstavka 73. člena tega zakona.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

35. člen (dekan)

Dekan ima pooblastila in odgovornosti v skladu z ustanovitvenim aktom, je organizacijski vodja članice univerze ali visoke šole in opravlja naslednje naloge:

- usklajuje izobraževalno, znanstveno-raziskovalno, umetniško in drugo delo,
- je pristojen za spremljanje, ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti članice univerze ali visoke šole, študijskih programov, znanstveno-raziskovalnega, umetniškega ter strokovnega dela in pripravo letnega poročila o kakovosti (samoevalvacija članice),
- najmanj enkrat letno poroča o delu senatu članice in rektorju,
- druge naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi ter splošnimi akti univerze.

Za dekana članice univerze oziroma visoke šole je lahko imenovan, kdor je na njej zaposlen kot visokošolski učitelj.

Dekana oziroma direktorja članice univerze imenuje rektor na predlog senata oziroma strokovnega sveta članice univerze.

Dekan državne visoke šole, ki ni članica univerze, je lahko hkrati poslovodni organ in strokovni vodja VO. Dekana takšne VO imenuje senat VO na predlog akademskega zbora.

36. člen (študentski svet)

Študentski svet sestavljajo predstavniki študentov.

Študentski svet obravnava in daje pristojnim organom mnenje o statutu VO, o vseh zadevah, ki se nanašajo na pravice in dolžnosti študentov, lahko pa tudi mnenje o kandidatih za rektorja in dekana, ter sprejema in izvaja program interesnih dejavnosti študentov VO v sodelovanju s skupnostjo študentov.

Če mnenje iz prejšnjega odstavka ni upoštevano, lahko študentski svet zahteva, da pristojni organ na način in po postopku, določenem s statutom, še enkrat obravnava in odloči o posamezni zadevi.

37. člen (študentski domovi)

Dejavnost študentskih domov je lahko tudi javna služba. Opravljajo jo lahko univerze, druge organizacije, gospodarske družbe, samostojni podjetnik posameznik in druge pravne osebe. Če se dejavnost študentskih domov opravlja pri VO mora VO zagotoviti zastopanje študentskih interesov.

Študentski dom se lahko ustanovi v okviru univerze kot njena članica.

Organ študentskega doma, ki se opravlja v okviru VO, sta direktor in študentski svet stanovalcev.

Študenti, člani študentskega sveta stanovalcev, zastopajo študentske interese pri upravljanju v skladu z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

38. člen (rektorska konferenca)

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Državne, javne in zasebne univerze lahko za obravnavanje in usklajevanje vprašanj skupnega pomena oblikujejo rektorsko konferenco.

III NACIONALNI PROGRAM VIŠKEGA ŠOLSTVA

39. člen (javna služba)

Na področju visokošolske in raziskovalne dejavnosti predstavlja javno službo zaokroženo področje visokošolskega oz. raziskovalnega dela, za katerega je pričakovati, da bo aktualno in uporabno v daljšem časovnem obdobju, in je takega pomena za Slovenijo, da na tem področju obstaja državni interes, opredeljen v Nacionalnem programu visokega šolstva in raziskovalno-razvojni dejavnosti, za akreditacijo in dolgoročno financiranje visokošolskih študijskih in raziskovalnih programov.

Infrastrukturalna dejavnost, ki je podpora visokošolski študijski in raziskovalni dejavnosti, se opravlja na način in pod pogoji, ki veljajo za javno službo.

40. člen (Nacionalni program visokega šolstva in raziskovalno-razvojni dejavnosti)

Nacionalni program visokega šolstva in raziskovalno-razvojni dejavnosti (v nadaljevanju Nacionalni program) sprejme Državni zbor.

Predlog Nacionalnega programa oblikuje Vlada Republike Slovenije na podlagi strokovnih izhodišč, ki jih pripravi Svet.

Sredstva, potrebna za uresničitev Nacionalnega programa visokega šolstva, se določijo v proračunu Republike Slovenije.

41. člen (vsebina Nacionalnega programa)

Nacionalni program opredeli:

- cilje visokega šolstva,
- cilje raziskovalne dejavnosti,
- dejavnosti, potrebne za razvoj in učinkovito delo v visokem šolstvu,
- dejavnosti, potrebne za razvoj in učinkovito delo v raziskovalni dejavnosti

in določi:

- študijska, znanstveno-raziskovalna in umetniška področja nacionalnega pomena,
- standarde in kazalce za opravljanje visokošolske dejavnosti,
- izhodišča za standarde za opravljanje raziskovalne dejavnosti,
- okvirni obseg potrebnih sredstev za izvedbo Nacionalnega programa na področju visokega šolstva in sredstev za izvedbo Nacionalnega programa na področju raziskav.

42. člen (priprava Nacionalnega programa)

Nacionalni program sprejme Državni zbor.

Predlog Nacionalnega programa oblikuje Vlada Republike Slovenije na podlagi strokovnih izhodišč, ki jih pripravi Svet.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Sredstva, potrebna za uresničitev Nacionalnega programa, se določijo v proračunu Republike Slovenije relativno glede na BDP (je že v 41 členu, 8 alineja).

43. člen

(izvajanje Nacionalnega programa)

Nacionalni program izvajajo DVO in DRO.

Nacionalni program izvajajo tudi javne in zasebne VO ter javni in zasebni RO na podlagi koncesije (ali lahko ta odstavek izpustimo, ker je dovolj opredelitev v 6. odstavku tega člena?).

Javno službo opravljajo v obliki visokošolskih študijskih programov in raziskovalnih programov programske skupine v okviru DVO ter na DRO.

Visokošolski študijski programi vseh treh stopenj in raziskovalni programi morajo biti evalvirani in ponovno potrjeni najmanj vsakih sedem let.

O razmestitvi študijskih programov, s katerimi se uresničuje Nacionalni program, odloči Vlada Republike Slovenije.

Na podlagi koncesije lahko visokošolske študijske programe in raziskovalne programe izvajajo programske skupine, organizirane pri pravnih osebah zasebnega ali javnega prava.

Posamezni visokošolski učitelj ali raziskovalec je lahko iz naslova javne službe na visokošolskem študijskem in raziskovalnem programu skupno plačan za največ 48 delovnih ur na teden (20 % nad-obremenitev).

Infrastrukturno raziskovalno in drugo dejavnost opravljajo v obliki infrastrukturnih programov infrastrukturne skupine v DVO, DRO in skupine na podlagi koncesije pri osebah zasebnega ali javnega prava.

44. člen

(podelitev koncesije)

Koncesija za opravljanje javne službe v visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti se dodeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa.

Koncesija za opravljanje javne službe dejavnosti študentskih domov se dodeli z odločbo ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, na podlagi javnega razpisa.

V javnem razpisu se navedejo zlasti: predmet koncesije, pogoji za opravljanje javne službe, čas, za katerega se dodeljuje koncesija, rok, do katerega se sprejemajo prijave, ter rok, v katerem bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.

Razmerja med koncedentom in koncesionarjem se uredijo s pogodbo o koncesiji, ki se sklene v pisni obliki.

S pogodbo se uredijo zlasti:

- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja javne službe,
- rok za odpoved koncesije, ki ne sme biti krajši od roka, potrebnega za dokončanje študija, podaljšane za dve leti,
- sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent,
- upravljanje in razpolaganje s premoženjem, pridobljenim iz javnih sredstev.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Sredstva za koncesijo se določijo po enakih postopkih in na enak način kot ga predvideva Sporazum opredeljen v 96. členu tega zakona.

IV. IZOBRAŽEVALNO, ZNANSTVENO-RAZISKOVALNO IN RAZVOJNO TER UMETNIŠKO DELO

45. člen

(akreditacija študijskih programov)

Visokošolske študijske programe za pridobitev izobrazbe in visokošolske študijske programe za izpopolnjevanje sprejme senat VO in na predlog univerze ali senata visoke šole

Senat DVO oziroma ustrezen organ javne ali zasebne visokošolske organizacije si mora k študijskemu programu pridobiti soglasje Sveta. Svet najmanj vsakih sedem let po uradni dolžnosti odloči o podaljšanju ali odvzemu soglasja k študijskemu programu.

S soglasjem Sveta visokošolski študijski programi postanejo javnoveljavni. VO jih javno objavi najkasneje do razpisa za vpis.

Obvezne sestavine študijskih programov se spreminjajo po enakem postopku, kot se sprejemajo.

Za financiranje akreditiranih visokošolskih programov iz javnih sredstev mora DVO pred razpisom za vpis pridobiti soglasje pristojnega ministra (glej 96. člen - Sporazum) ali koncesijo.

46. člen

(akreditacija raziskovalnih programov)

Na predloge raziskovalnih skupin znanstveni svet DRO ali senat DVO sprejme dolgoročne raziskovalne programe, ki morajo pridobiti soglasje (akreditacijo) Sveta in biti evlavirani najmanj vsakih sedem let. O podaljšanju ali odvzemu soglasja k raziskovalnemu programu odloči Svet po uradni dolžnosti.

Za financiranje akreditiranih raziskovalnih programov iz javnih sredstev mora VO ali RO pridobiti soglasje pristojnega ministrstva in koncesijo.

47. člen

(javnoveljavna izobrazba in listine)

Kdor opravi vse obveznosti po študijskem programu za pridobitev izobrazbe, si pridobi javnoveljavno izobrazbo in dobi diplomu, ki je javna listina. Vsebino in obliko diplome določi pristojni organ VO in ju objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sestavni del diplome je "Priloga k diplomu". VO jo izdajajo v slovenščini in enem od uradnih jezikov Evropske unije. Sestavine obrazca določi minister, pristojen za visoko šolstvo, na predlog Sveta.

Diploma in "Priloga k diplomu" v obeh jezikih sta na DVO brezplačni.

Kdor opravi vse obveznosti po študijskem programu za izpopolnjevanje ali po delu študijskega programa za pridobitev izobrazbe, dobi potrdilo, ki je javna listina.

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

48. člen (ravni izobrazbe)

V Republiki Sloveniji:

- raven izobrazbe, pridobljena po študijskih programih za pridobitev višje izobrazbe, sprejetih pred 1. 1. 1994, in raven izobrazbe, pridobljena po študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejetih pred 11. 6. 2004 (v nadaljnjem besedilu: dosednji študijski programi), ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po visokošolskih strokovnih študijskih programih prve stopnje iz 49. člena zakona;
- raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje iz 49. člena zakona;
- raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, skupaj s končanim študijskim programom za pridobitev specializacije, ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje iz 49. člena zakona;
- raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev magisterija znanosti in raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev univerzitetne izobrazbe, skupaj s končanim študijskim programom za pridobitev specializacije ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih tretje stopnje iz 49. člena zakona;
- raven izobrazbe, pridobljena po dosedanjih študijskih programih za pridobitev doktorata znanosti ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po doktorskih študijskih programih tretje stopnje iz 49. člena zakona.

Podrobnejše določbe o razvrstitvi ravni izobrazbe sprejme Vlada Republike Slovenije v predpisu o uvedbi in uporabi klasifikacije izobraževanja in usposabljanja v Republiki Sloveniji.

Ne glede na določbe tega člena diplomanti dosedanjih študijskih programov nadaljujejo študij po študijskih programih iz 49. člena zakona pod pogoji, ki se ob smiselni uporabi 58. in 59. člena tega zakona in v skladu z merili za prehode določijo s študijskim programom. Pri določanju pogojev za prehod iz dosedanjih študijskih programov v nove študijske programe so VO samostojni. Pri tem se:

- določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 59. člena zakona uporabljajo tudi za tiste, ki so končali študijski program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejet od 1. 1. 1994 do 11. 6. 2004;
- diplomantom dosedanjih študijskih programov za pridobitev specializacije, ki so pred tem končali visokošolski strokovni program, za vpis v študijske programe tretje stopnje določijo študijske obveznosti v obsegu od 30 do 60 kreditnih točk;
- diplomantom dosedanjih študijskih programov za pridobitev magisterija znanosti oziroma specializacije po končanem študijskem programu za pridobitev univerzitetne izobrazbe v doktorskem študijskem programu tretje stopnje priznajo študijske obveznosti v obsegu najmanj 60 kreditnih točk.

Ne glede na četrty odstavek 59. člena zakona se v doktorski študijski program lahko vpiše, kdor je končal dosednji študijski program za pridobitev univerzitetne izobrazbe (Glede na 4. odstavek 59. člena se zdi odstavek na tem mestu nepotreben?? Ali zadostuje samo 59. člen?).

49. člen (študijski programi za pridobitev izobrazbe)

Študijski programi za pridobitev izobrazbe se razvrščajo v tri stopnje:

- prva ali dodiplomska stopnja:
  - visokošolski strokovni študijski programi,
  - univerzitetni študijski programi,
- druga ali diplomska stopnja:
  - magistrski študijski programi,
  - enovit magistrski študij
- tretja ali podiplomska stopnja:
  - doktorski študijski programi.

Visokošolski strokovni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja in usposobljenost za uporabo znanstvenih metod pri reševanju zahtevnih strokovnih in delovnih problemov, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju in vodenju. Obvezen sestavni del teh študijskih programov je praktično izobraževanje v delovnem okolju.

Univerzitetni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja s študijem teoretičnih in metodoloških konceptov, usposobljenost za prenos in uporabo teoretičnega znanja v prakso in reševanje strokovnih in delovnih problemov, zlasti z iskanjem novih virov znanja in uporabo znanstvenoraziskovalnih metod, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju ter vodenju najzahtevnejšega dela. Sestavni del teh programov je lahko tudi praktično izobraževanje v delovnem okolju ali sodelovanje pri raziskovalnem delu.

Magistrski študijski programi študentom omogočajo poglobljanje znanja na širših strokovnih področjih, jih usposablja za iskanje novih virov znanja na strokovnem in znanstvenem področju, za uporabo znanstveno-raziskovalnih metod v širšem spektru problemov in v novih ali spremenjenih okoliščinah, prevzemanje odgovornosti za vodenje najzahtevnejših delovnih sistemov ter za razvijanje kritične refleksije, socialnih in komunikacijskih zmožnosti za vodenje skupinskega dela. Obvezen sestavni del teh programov so projektne naloge v delovnem okolju oziroma temeljne, aplikativne ali razvojne raziskovalne naloge.

Enoviti magistrski študijski programi omogočajo študentom pridobitev in poglobljanje strokovnega znanja in usposobljenosti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Glede razpisa za vpis, pogojev za vpis in meril za izbiro ob omejitvi vpisa se zanje uporabljajo določbe zakona za univerzitetne študijske programe prve stopnje.

Enoviti magistrski študijski programi se lahko oblikujejo, če izobražujejo za poklice, urejene z direktivami EU, izjemoma, če je tako določeno s posebnim predpisom, pa tudi za druge poklice v Republiki Sloveniji.

Doktorski študijski programi študentom omogočajo poglobljeno razumevanje teoretskih in metodoloških konceptov ter usposobljenost za samostojno razvijanje novega znanja in reševanje najzahtevnejših problemov s preizkušanjem in izboljševanjem znanih ter odkrivanjem novih rešitev, za vodenje najzahtevnejših delovnih sistemov ter znanstveno-raziskovalnih projektov s širokega strokovnega oziroma znanstvenega področja in razvijanje kritične refleksije. Obvezen sestavni del teh programov so temeljne ali aplikativne raziskovalne naloge.

Cilji in izhodišča za oblikovanje študijskih programov se podrobneje določijo v nacionalnem ogrodju visokošolskih kvalifikacij, ki ga sprejme Svet.

50. člen

(visokošolski strokovni študijski programi)

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

Visokošolski strokovni študijski programi študentom omogočajo pridobitev strokovnega znanja in usposobljenost za uporabo znanstvenih metod pri reševanju zahtevnih strokovnih in delovnih problemov, razvijanje zmožnosti za sporazumevanje v stroki in med strokami, strokovno kritičnost in odgovornost, iniciativnost in samostojnost pri odločanju in vodenju. Obvezen sestavni del teh študijskih programov je praktično izobraževanje v delovnem okolju.

Visokošolske strokovne študijske programe izvajajo visoke strokovne šole.

51. člen

(študijski programi za izpopolnjevanje)

Študijski programi za izpopolnjevanje so oblika vseživljenjskega učenja, in so namenjeni predvsem za izpopolnjevanje, dopolnjevanje, poglobljanje in posodabljanje znanja.

Poleg programov iz prejšnjega odstavka DVO lahko organizira tudi različne oblike neformalnega učenja, na primer tečaje, poletne šole, programe usposabljanja in podobno, če to ne vpliva na izvajanje študijskih programov za pridobitev izobrazbe.

52. člen

(skupni študijski programi)

Skupni visokošolski študijski programi so študijski programi za pridobitev izobrazbe, ki jih VO sprejme in izvaja skupaj z enim ali več VO iz Republike Slovenije ali tujine.

Tisti del programa, ki ga VO prispeva v skupni visokošolski študijski program mora VO akreditirati pri zanj pristojni državni inštituciji v skladu s predpisi.

Za skupne visokošolske študijske programe VO, poleg določb tega zakona, upoštevajo tudi merila za oblikovanje in sprejemanje skupnih študijskih programov, ki jih sprejme Svet.

Kdor opravi vse obveznosti po skupnem študijskem programu za pridobitev izobrazbe, dobi skupno diplomu, v kateri so navedeni vsi VO, ki sodelujejo pri izvedbi študijskega programa. Skupna diploma je javna listina. Vsebino in obliko skupne diplome ter priloge k diplomu določijo sodelujoči VO.

53. člen

(sestavine visokošolskih študijskih programov za pridobitev izobrazbe)

Študijski programi za pridobitev izobrazbe se oblikujejo po načelih o vzpostavljanju evropskega visokošolskega prostora tako, da so študijska področja in študijski programi primerljivi s programi drugih VO v tem prostoru. Razen v primerih, ko takšna primerjava ni možna morajo biti študijski programi primerljivi s programi drugih VO v evropskem prostoru, tako da omogočajo čim večjo mobilnost med različnimi VO.

Študijsko področje je eno izmed 22 področij, določenih v ISCED klasifikaciji študijskih področij (UNESCO, november 1997): (14) izobraževanje učiteljev in izobraževalne vede, (21) umetnost, (22) humanistične vede, (31) družbene vede, (32) novinarstvo in informiranje, (34) poslovne in upravne vede, (38) pravo, (42) vede o živi naravi, (44) vede o neživi naravi, (46) matematika in statistika, (48) računalništvo, (52) tehniške vede, (54) proizvodne tehnologije, (58) arhitektura in gradbeništvo, (62) kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo, (64) veterinarstvo, (72) zdravstvo, (76) socialno delo, (78) osebne storitve, (84) transportne storitve, (85) varstvo okolja in (86) varnost.

Osem študijskih področjih določenih v ISCED klasifikaciji (UNESCO, november 1997) je: (1) umetnost, (2) izobraževanje, (3) družbene vede in humanistične vede, (4) računalništvo

INTERNO

Zakon o visokem šolstvu in raziskovalni dejavnosti

matematične in naravoslovne vede, (5) tehniške vede, (6) biotehniške vede, (7) zdravstvene in socialne vede in (8) storitve,

Študijski programi za pridobitev izobrazbe prve in druge stopnje imajo naslednje obvezne sestavine:

- splošne podatke o programu (ime, stopnja, vrsta, trajanje),
- opredelitev temeljnih in specifičnih ciljev programa oziroma splošnih ter specifičnih kompetenc ki se s programom pridobijo pri vsakem vpisanem predmetu programa,
- podatke o mednarodni primerljivosti programa,
- podatke o mednarodnem sodelovanju VO,
- predmetnik s kreditnim ovrednotenjem študijskih obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu (v nadaljnjem besedilu: ECTS) in opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
- pogoje za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
- načine ocenjevanja,
- pogoje za napredovanje po programu,
- pogoje za prehajanje med programi,
- način izvajanja študija,
- pogoje za dokončanje študija,
- pogoje za dokončanje posameznih delov programa, če jih program vsebuje,
- strokovni naslov, tvorjen v skladu z zakonom.

Visokošolski študijski programi tretje stopnje so podlaga za pripravo študijskega in raziskovalnega programa posameznega študenta. V visokošolskem študijskem programu tretje stopnje se smiselno opredelijo obvezne sestavine iz prejšnjega odstavka, razen sestavin iz osme, enajste, trinajste in štirinajste alineje. Te se v programu opredelijo, če je tako določeno s statutom VO. S predmetnikom se določijo vsebinska področja in kreditno ovrednotene obveznosti, ki se lahko razporejajo v študijski in raziskovalni program posameznega študenta (skupinske oblike študijskega dela, skupinsko ali individualno raziskovalno delo). Organizirane oblike študija po doktorskem študijskem programu obsegajo najmanj 60 kreditnih točk. Z doktorskim študijskim programom se določi tudi znanstveni naslov, oblikovan v skladu z zakonom.

Visokošolski študijski programi za pridobitev izobrazbe imajo lahko tudi druge sestavine, določene s statutom VO.

54. člen

(sestavine študijskih programov za izpopolnjevanje)

Obvezne sestavine visokošolskih študijskih programov za izpopolnjevanje so:

- splošni podatki o programu (ime, vrsta, trajanje),
- opredelitev temeljnih in specifičnih ciljev programa oziroma splošnih ter specifičnih kompetenc, ki se s programom pridobijo pri vsakem predmetu programa,
- predmetnik s kreditnim ovrednotenjem študijskih obveznosti po ECTS in opredelitvijo deleža izbirnosti v programu,
- pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa,
- merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program,
- načini ocenjevanja,
- pogoji za napredovanje po programu,
- način izvajanja študija,
- pogoji za dokončanje študija.

